Ajuntament de Castellar del Vallès

Festes Majors i carrers engalanats

Les primeres notícies de Festes Majors a Catalunya es remunten al segle XIII, eren les festes en les quals els pobles i les viles de Catalunya hi abocaven ganes, energies i recursos. Les més sonades de totes. Fins al punt que al segle XIV els bisbes limiten el nombre de convidats dels clergues, i al segle XIV el rei Ferran II limita a 10 sous per foc (és a dir, per llar) la despesa dels municipis per la festa. Solien durar tres dies i en moltes poblacions aquestes festes es feien al final de l'època de la collita, coincidint amb la festivitat de la Mare de Déu d'Agost, el dia 15, quan les feines pageses estaven una mica aturades, feia calor i hi havia més hores de llum.

Ja l'any 1877 se sap que una vila catalana com Gràcia, que precisament celebra la seva Festa Major a mig agost, va començar amb la tradició d'engalanar carrers. Primer es feien uns arcs florals a les entrades dels carrers. Però aquesta tradició va anar augmentant fins a la República quan eren decorats de manera espectacular. La tradició gairebé va desaparèixer fins a la seva recuperació a partir de la transició. Hi ha constància a Castellar del Vallès que se celebra la Festa Major des del segle XIX, la setmana del 15 d'agost. Quan la fàbrica Tolrà va concedir la setmana de vacances als treballadors i treballadores de l'empresa, ja a finals del segle XIX, aquesta es feia just per la Festa Major.

L'any 1983, durant la Festa Major de Castellar, es va celebrar el primer concurs de carrers engalanats. La iniciativa va partir del llavors regidor de Lleure Ramon Moix, que acabava d'arribar al consistori i es va inspirar precisament en Gràcia. La popularitat d'aquesta iniciativa, sorgida de la proposta d'alguns veïns, va obrir una nova tradició en les successives edicions de la festa més important i representativa de la vila. Els primers carrers i places van ser els carrers de Balmes, de les Bassetes, del Doctor Ferran, del Montseny, la plaça de Pau Casals, els carrers de Sant Iscle, de Sant Miquel i de Santa Perpètua l'any 1983, que no van dubtar ni un minut a participar de la idea. La iniciativa va anar creixent fins al punt que el 1991, va venir un jurat format per membres de la Federació de Carrers de la Vila de Gràcia, els màxims exponents en això d'engalanar carrers. Els visitants arribaven de tota la comarca i de la província per visitar els participants en el concurs, per la qual cosa s'arribà a imprimir un mapa guia per facilitar la visita. La tradició amb esforç es va mantenir fins al 2005.

L'any 2023 diversos carrers i entitats de la vila es va animar a recuperar aquesta tradició castellarenca. Eren els veïnats del "Casc Antic", del Pujalet i de la Mitja Galta i el veïnat i comerciants del carrer Major. El 2024 s'hi va afegir la Fundació de l'Obra Social Benèfica. La tradició tornava als carrers del poble.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès va encarregar als artistes locals Joan Mundet i Mercè Trabal aquests panots de ceràmica que podeu veure. Uns panots que formen un conjunt que va encaixant entre els diversos panots de cada any de participació i conformen un mosaic. La flor està inspirada en la margarida que l'arquitecte Emili Sala Cortés va utilitzar en els seus projectes arreu. Trobareu aquesta margarida als

terres i parets del Palau Tolrà, als bancs de l'església parroquial i de la capella de Montserrat o a les teulades. Emili Sala Cortés va ser l'arquitecte a qui Emília Carles Tolrà va encarregar les seves obres.